

L'Arts Santa Mònica inaugura l'exposició 'Com un arbre nu' dedicada a Lluís Llach

El president Quim Torra i la consellera Mariàngela Vilallonga inauguren la mostra | L'exposició és una iniciativa del Grup Enderrock comissariada per Lluís Danés | L'accés a la mostra és gratuït i es podrà visitar fins al proper 26 d'abril de 2020

Entrada a l'exposició. Foto: Xavier Mercadé

La mostra *Com un arbre nu* és una mirada artística i multisensorial pels paisatges personals que el músic empordanès **Lluís Llach** ha desgranat en la seva obra. Dividida en vuit àmbits amb títols de cançons, la mostra commemora els 50 anys que fa que **Llach** va començar a cantar. La lluita per les llibertats, la defensa de la cultura i la curiositat artística i vital són els eixos bàsics d'una cita històrica. L'exposició és d'accés lliure i es podrà visitar fins al 26 d'abril de 2020.

El president de la Generalitat de Catalunya, Quim Torra, i la consellera de Cultura, Mariàngela Vilallonga, van inaugurar ahir l'exposició acompanyats, entre altres, per la diputada Laura Borràs. En el transcurs de la inauguració, el pianista i compositor **Carles Cases**, antic productor i col·laborador de **Llach**, li va interpretar a piano quatre versions instrumentals del repertori: "Amor particular", "Laura", "Que tinguem sort" i "Cançó d'amor".

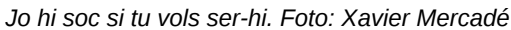

Carles Cases, a la inauguració de l'exposició 'Com un arbre nu', amb la diputada Laura Borràs i el president de la Generalitat de Catalunya, Quim Torra. Foto: Carles Rodríguez

L'exposició és una iniciativa del Grup Enderrock comissionada per l'artista arenyenc **Lluís Danés**, que ha inundat la mostra del seu personal univers escenogràfic. El recorregut està estructurat en vuit àmbits diferents, que prenen nom de vuit cançons:

1. Jo hi soc si tu vols ser-hi

Discografia completa de Lluís Llach: SGs, EPs, LPs i CDs. A més, també s'han ressenyat les cançons inèdites que no formen part de la discografia oficial, una tria d'edicions estrangeres significatives, i els DVDs que s'han comercialitzat. Una col·lecció que representa una part important del patrimoni de la Nova Cançó i que convida a ser reescollida.

El destinatari final de les cançons és el públic. La majoria dels qui van ser a concerts com a l'Olympia de París el 1973, al Palau dels Esports de Barcelona el gener de 1976 o al Camp del Barça el 1985, entre d'altres, eren ben conscients que no assistien a un espectacle estrictament musical sinó que la gran dimensió social i política del cantant impregnava l'esdeveniment. L'artista ha estat portaveu de tota una generació -de diverses, de fet- sense rebaixar-ne gens ni mica l'exigència artística. A la sala hi ha cinc pirulins publicitaris, que simbolitzen les diferents dècades d'activitat artística del cantant i el darrer es dedica al públic dels concerts internacionals. En aquestes 'columnes d'expressió lliure', hi ha els cartells dels concerts i material relacionat amb les actuacions. A més, a través de dues pantalles es projecten els directes emblemàtics de cada dècada i entrevistes realitzades al públic com a protagonista.

Amor particular. En primer pla, la consellera de Cultura, Mariàngela Vilallonga, el comissari Lluís Danés i el president Quim Torra. Foto: Carles Rodríguez

3. Alè

L'espai central de l'exposició és un far. Hi sona una banda sonora de deu minuts de durada que conté fragments de les cançons més populars de **Lluís Llach**. La llum del far marca el nord de l'exposició i, per dins, es converteix en una capsa de música gegant, en un joier majúscul que amaga els tresors preuats de les cançons del cantautor de Verges. Un resum d'una trajectòria de 50 anys servida com si fos un plat d'alta cuina amb esferificacions de les cançons definitòries del seu repertori. Es tracta de composicions que prenen una dimensió física, ja que es defineixen amb objectes que s'il·luminen a mesura que van sonant. El recorregut s'acaba amb "Laura", homenatge a l'amistat amb la guitarrista desapareguda recentment.

Alè. Foto: Xavier Mercadé

4. L'estaca

Les converses de **Llach** amb l'avi d'un dels amics del poble van ser la inspiració per a "L'estaca", una de les primeres cançons de l'artista i la peça més emblemàtica de la seva carrera. La mostra ha reproduït un portal com el de la cançó amb una fotografia, a mida natural, de l'avi Siset. A través d'una metàfora, la cançó diu que tothom és necessari per poder tombar l'estaca. La idea ha estat ben compresa tant a Catalunya com a la resta del món. Allà on hi ha un poble oprimat es canta "L'estaca". Per això, s'han seleccionat trenta versions de la cançó per explicar-ne el viatge universal i les múltiples adaptacions a tot tipus d'estils i idiomes. En són trenta, però en podrien ser moltes més, perquè cada dia apareix algú nou que es fa seva la cançó.

L'estaca. Foto: Jordi Play

5. El Cafè Antic

El poeta **Miquel Martí i Pol** és una peça cabdal en la vida artística de **Lluís Llach**. Junts van crear obres com *Un pont de mar blava*, *Germanies* o *Món-Porrera*, que anaven més enllà d'un simple disc de cançons. Els poetes són capaços de fer reflexions profundament ètiques amb una estètica impecable. **Llach** i **Martí i Pol** van conviure a Roda de Ter, Parlavà i Porrera. En aquest poblet del Priorat, hi ha el Cafè Antic, que hem convertit en el cafè dels poetes, preparat per acollir també els altres vuit autors que el cantautor ha musicat i cantat. A les parets, hi ha fotografies emmarcades dels poetes i dels poemes interpretats.

El Cafè Antic. Foto: Jordi Play

6. Viatge a Itaca

El viatge és més important que el destí i cal ser receptiu a totes les oportunitats d'aprenentatge que sorgeixen. **Kavafis** ho va dir poèticament i **Llach** va seguir el consell al peu de la lletra. Aquest espai recrea un viatge particular d'homenatge a aquelles persones que han ajudat **Lluís Llach** a formar-se com a artista i com a persona. Són alguns dels personatges que l'han influenciat i que han contribuït a la construcció de la seva dimensió social i política. Cada viatge és una maleta; cada maleta, una persona. Obrim les maletes per descobrir els referents vitals i artístics del cantant de Verges.

Viatge a Itaca. Foto: Xavier Mercadé

7. Rar

Curiositat i també inconformisme. Dos conceptes clau per entendre la figura de **Llach** en tota la profunditat. Curiositat per buscar sempre una nova sensació, un repte per afrontar. Inconformisme per no quedar encallat en un territori de confort i ser capaç d'endinsar-se en territoris desconeguts. El resultat fa créixer enormement la dimensió artística molt més enllà del món de la cançó d'autor: compositor d'espectacles de teatre i dansa, de pel·lícules, cantant líric, director de la passió de Verges, escriptor, polític, vinyater... És la cara del **Llach** més rar.

Rar. Foto: Jordi Play

8. Com dibuix fet al vent

Un dels principals atractius de l'exposició és la presència de **Lluís Llach**. Naturalment no hi és en carn i ossos, però el públic pot viure una experiència de realitat immersiva que li produirà el mateix efecte que si el veiessin en persona. Es tracta d'una experiència de tecnologia puntera a Europa, que s'ha desenvolupat en poques ocasions i que, per primer cop, s'aplica a un artista català. La tecnologia ha estat desenvolupada per l'empresa catalana Labsid, que ha dut a terme aquest projecte de manera totalment desinteressada.

Com dibuix fet al vent. Foto: Jordi Play

L'obertura de la mostra coincideix exactament amb el 50è aniversari de la primera actuació en solitari de **Lluís Llach** al Palau de la Música Catalana de Barcelona, el 13 de desembre de 1969. Aquell dia se li va prohibir cantar "L'estaca". Com que la prohibició no deia res sobre l'acompanyament musical, els músics que l'acompanyaven -**Francesc Burrull**, **Ferran Orteu** i **Manolo Cubedo**- la van interpretar. A primera fila, **Laura Almerich** va ser de les primeres a començar a cantar.

Número especial d'Enderrock

L'exposició s'acompanya d'un número especial de la revista Enderrock, de 84 pàgines, a mode de catàleg de l'exposició. La revista la rebran els subscriptors d'Enderrock, i es distribuirà de manera exclusiva amb el diari Ara a partir d'aquest cap de setmana i fins del 8 de gener de 2020.

